

Věnoval jí pohled a skutečně na ní očima spočinul o půl vteřiny déle, než asi zamýšlel, ale pak se vrátil zase k Nině.

„Jsem váš bratr. Archie Reynolds. Náš otec se vyspal s vaší matkou, když moje matka čekala mě.“

Někdo někdy možná připravil nějaký návod, jak na takovou větu reagovat, ale Nina na něj rozhodně nikdy nenarazila. Natáhla k němu ruku a řekla: „Ráda tě poznávám.“ Pak dodala: „Hezky jsi to shrnul,“ a okamžitě toho litovala. Tápala, jak to napravit, a dodala: „Mrzí mě to s nevěrou, ale musíš chápat, že já za to nemohla.“

Přikývl hlavou. „Tomu rozumím. Ty ses objevila až o nějaký ten pátek později.“

„Nejsi náhodou gynekolog?“ zeptala se zvědavě Polly.

„Pardon?“ vytřeštil na ni oči Archie.

„No,“ pokrčila rameny, „mluvíš tady o průběhu početí, a tak jsem si říkala, že s tím musíš mít nějaké zkušenosti, protože jsme se přece sotva potkali a muži obvykle nepozvou holku na večeři, než začnou mluvit o děláni dětí.“

Na vteřinu se rozhostilo ticho. Nině v duchu probleskla animace spermie a vajíčka z *Byl jednou jeden život*, takže neměla co dodat, ale její bratr se najednou rozesmál a měl tu slušnost, že se začervenal. Vlasy měl stejně tmavě zrzavé jako Nina a stejně jako jí mu slušel ruměncem.

„Máš pravdu, bylo to ode mě docela sprosté.“ Podíval se kolem sebe, jako kdyby mu až teď došlo, že je na veřejnosti, ale v obchodě naštěstí nikdo nebyl. „Teprve před chvílí jsem se dozvěděl, kde pracuješ, a...“ Došla mu slova. „Omlouvám se, neměl jsem sem takhle vtrhnout.“

Nina pokrčila rameny. „Já bych se asi zachovala stejně.“

„Ale nezachovala ses tak,“ podotkl. „Měla bys čas zajít si na kafe nebo tak něco?“

Liz se přemístila za ni, jak měla ve zvyku. Mohla by být sestra Minervy McGonagallové. „Jen běž, Nino,“ řekla jí. „My to tu odedřeme i bez tebe. Bude to o krk, ale zvládneme to.“

Nina se na ni zašklebila a vzala si zpod pultu nezbytnou sadu mobil/peněženka.



Archie a Nina zašli přes ulici do belgické kavárny a Vanessa se na Ninu potutelně zazubila, když jim podávala menu.

Nina ji vyvedla z omylu. „Vanesso, tohle je můj nevládní bratr Archie.“

Prohlédla si ho svými tmavými očima a po chvíli kývla hlavou. „Netušila jsem, že máš ve městě rodinu.“

„To jsme tři,“ prohlásil Archie, než to stihla říct Nina. Přimhouřila oči. Na bratra, který jí krade věty z úst, nebyla připravená. Objednali si, oba to samé, a pak na sebe zvědavě hleděli.

„Vypadáš jako já,“ dostala ze sebe po minutě Nina. „Kdybych byla chlap, samozřejmě.“

„Díky za ujasnění,“ poznamenal suše, „ve skutečnosti ty vypadáš jako já. Jsem o pár měsíců starší, pamatuješ?“ Vytáhl mobil a otevřel na něm galerii. „A oba vypadáme jako náš táta.“ Na displeji byl jejich otec, jak stojí s rukama kolem ramen mladšího Archieho a usmívá se do objektivu naučeným stylem: natočit se, usmát, cvak, odstup, úsměv pryč a pokračovat v tom, co člověk dělal předtím. Je to specifický úsměv. William Reynolds býval pohledný, měl husté vlasy stejné barvy jako ona a Archie, ale v jeho očích bylo něco nečitelného. Osobně by tomu možná přišla na kloub, ale Nina se o tom už nikdy nepřesvědčí.